

Η περίπτωση Μητροπολίτου Τυχικού και το Φανάρι.

**Υπό Λάμπρου Φωτοπούλου,
Πρωτοπρεσβυτέρου,
Δικηγόρου παρ' Αρείω Πάγω ε.σ.
Μαστερ Κανονικού Δικαίου.**

Η «καθαίρεση» με συνοπτικές, αντικανονικές και χωρίς νομιμότητα διαδικασίες του Μητροπολίτου (που όσο δεν έχει τελεσιδικήσει η υποθεση του δικαιούται να φέρει τον τίτλο του Μητροπολίτου) Πάφου Τυχικού δεν αποτελεί ούτε μια ξεπερασμένη, προσωπική υπόθεση, ούτε μιά παρονυχίδα στο δράμα που βιώνει η Οικουμενική Ορθοδοξία της Εποχής μας. Τυχόν λανθασμένες κινήσεις μπορούν να προκαλέσουν μεγαλύτερα τραγικά αδιέξοδα και περαιτέρω περιθωριοποίηση της Σεπτης Κορυφής, του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Την στιγμή μάλιστα που όλοι ελπίζουμε στην αποκατάσταση της παλαιάς του αίγλης, σύμφωνα και με τους Ιερούς Κανόνες των Οικουμενικών Συνόδων.

Ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος, όπως όλοι γνωρίζουν, μπήκε μπροστά στην προσπάθεια πνευματικής εξόντωσης του συγκεκριμένου Μητροπολίτου προφανώς πιεζόμενος από πολιτικά και κοσμικά πρόσωπα, όπως έχει διαφανεί από την επίκληση ανυποστάτων αιτιάσεων κατά του καταδικασθέντος Μητροπολίτου, που, όπως ελέχθει, τον πληροφόρησαν τα πρόσωπα αυτά. Δεν πρέπει να παραθεωρηθεί και ο «αψίκορος» χαρακτήρας του Μακαριωτάτου Αρχιεπισκόπου που συνηθίζει να ενεργεί παρορμητικά και βιαστικά προσπαθώντας να επιλύσει ένα θέμα, κατά την γνώμη του σημαντικό, αδιαφορώντας για της παράπλευρες συνέπειες. Χαρακτηριστικό παράδειγμα η συνέντευξη του της 20^{ης} Ιουλίου στη philenews που επιμένει σε αδιαπραγμάτευτη στάση στο Κυπριακό αγνοώντας τα επόδυνα διδάγματα του παρελθόντος που προκάλεσαν ακαιρες παλληκαριές και εθνικές συμφορές .

Η «καταδικαστική απόφαση» της οποίας η αντικανονικότητα και μη νομιμότητα έχουν αναλυτικά δημοσιευθεί στο διαδίκτυο και στα λοιπά ΜΜΕ τόσο της Κύπρου, όσο και της Ελλάδος αλλά και πέραν αυτών στις λοιπές Ορθόδοξες Εκκλησίες βρίσκεται ήδη στα χέρια του Οικουμενικού Πατριάρχου κατόπιν του ΕΚΚΛΗΤΟΥ που άσκησε νόμοτυπα και κανονικά ο Μητροπολίτης Πάφου κ.κ. Τυχικός. Είναι προφανές ότι ο γηραιός Πατριάρχης με την μεγάλη πείρα αλλά και τις μεγάλες πίκρες που βίωσε τα τελευταία χρόνια από τις Σλαβικές Εκκλησίες κυρίως, θα βρεθεί σε ένα ηθικό δίλημμα. Να στηρίξει τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου στην απόφασή του κατά του αγίου Πάφου, ή να δικαιώσει τον μητροπολίτη Τυχικό, όπως το απαιτούν γενικότεροι λόγοι συμφέροντος του Πατριαρχείου. Για να είμαστε πιο σαφείς. Η πλειοψηφία των επιμελώς θρησκευομένων σε Ελλάδα και Κύπρο έχει αντιδράσει στην άδικη απόφαση κατά του Μητροπολίτου Πάφου και έχει γεμίσει με σχόλια το διαδίκτυο. Όλοι αυτοί περιμένουν την δικαίωση του κκ. Τυχικού για να αισθανθούν ότι «υπάρχουν αληθινοί δικαστές» στο Φανάρι και να αυξήσουν την εμπιστοσύνη τους το μεγάλο αυτό Ιερό Θεσμό. Υπάρχει όμως και ένας φόβος για την περίπτωση μή δικαιώσεως του μητροπολίτου Πάφου. Είναι ο φόβος εμπλοκής της Ρωσίας στην υπόθεση με το πρόσχημα μιάς Υπερτελούς Συνόδου όλων των Ορθοδόξων Πατριαρχών εκεί που οι αντίθετοι με τον Οικουμενικό έχουν πλειοψηφία. Αλλωστε πάντοτε καιροφυλαχτούν αυτοί για να πάρουν την ρεβάνς για τις περι το Ουκρανικό αποφάσεις του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Κυρίως για το λόγο ότι ανέτρεψε ο Οικουμενικός τις καθαίρεσεις που είχε επιβάλει ο Μόσχος σε ορισμένους Ουκρανούς Επισκόπους. Ανάλογη δηλαδή περίπτωση με την συζητούμενη.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος θεωρείται δικαιολογημένα ως Πατριάρχης που προκειμένου να διασφαλήσει τα αρχαία δικαιώματα του Πατριαρχείου δεν υποχώρησε σε οποιαδήποτε δυσκολία ούτε τα αντήλλαξε με προσωρινά κέρδη ή φιλίες. Δεν φαίνεται ότι θα αλλάξει αυτή την τακτική παρά το προχωρημένο της ηλικίας του. Γιά το λόγο αυτό η περίπτωση Τυχικού δεν θα κριθεί ούτε από φιλίες ή συμπάθειες ούτε από προσωρινές σκοπιμότητες. Αλλά απο τα अपαράγραπτα δικαιώματα του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Αν δικαιωθεί ο Μητροπολίτης Πάφου, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου πιθανόν να δυσαρεστηθεί αλλά δεν μπορεί να έχει σοβαρά παράπονα από τον Οικουμενικό θρόνο γιατί σε αυτό χρεωστά την ανάρρηση του στην Αρχιεπισκοπή Κύπρου, όταν με την συνδρομη του ηθικού κύρους του Πατριάρχου ανεδείχθει Αρχειπίσκοπος, τότε που άλλον ήθελε η πλειοψηφία των πιστών. Ούτε ο Οικουμενικός θα θελήσει να έλθει εκ νέου σε αντιπαράθεση με τους θρησκευομένους της Κύπρου γιά ένα τέτοιο δευτερεύον ζήτημα.

Ο Άγιος Πάφου απομακρύνθηκε από τον θρόνο, που εκ Θεού είχε λάβει (όπως τουλάχιστον διδάσκει στην Ορθόδοξη Εκκλησία ότι εξ Αγίου Πνεύματος εκλέγονται οι Επίσκοποι) με τρόπο που οπωσδήποτε δημιουργεί ανησυχία όχι μόνον στους λοιπούς Επισκόπους της Κύπρου αλλά και της Ελλάδος. Δεν μπορεί μιά ισχυρή και οριακή πλειοψηφία στην Σύνοδο γιά ασήμαντες και αμφιλεγόμενες αιτιάσεις να καταβιβάζει Επισκόπους από τον θρόνο που «Θεία Επινεύσει» τοποθετήθηκαν. Πως παραδείγματος χάριν δεν θα κινδυνεύσει ο άγιος Φλωρίνης να κατηγορηθεί με το ερώτημα της έκπτωσης από το Μητροπολιτικό θρόνο, όταν υπάρχει αγιογράφηση σε ναό που παριστά τον κυρό μητροπολίτη Αυγουστίνο Καντιώτη και τον π. Φιλόθεο Ζερβάκο ως αγίους, αν και δεν έχουν αγιοκαταταχθεί ακόμη, όταν με παρόμοιες κατηγορίες καταδικάστηκε ο άγιος Πάφου. Οπως όλοι αντιλαμβάνονται δημιουργείται μιά αναστάτωση μέσα σε αυτήν ακόμη την ελληνοφωνη Ορθοδοξία , πέρα από τα προβλήματα που προέκυψαν εκτος αυτής.

Νομίζουμε ότι ο σοφός Αρχιεπίσκοπος Κωνσταντινουπόλεως Νέα Ρωμης και Οικουμενικός Πατριάρχης οφείλει να δικαιώσει τον άγιο Πάφου ώστε να διατηρηθεί ανέπαφη η εμπιστοσύνη όλου του Ορθοδόξου πληρώματος στο πρόσωπό του και να συνεχίσει να αποτελεί το ασφαλές καταφύγιο κάθε διωκομένου κληρικού ή λαϊκού. Πιστεύουμε ότι η φαναριώτικη κουλτούρα δεν έχει εγκαταλείψει το Φανάρι!